

บทที่ 5

สรุป การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

สาระสำคัญของบทนี้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ สมมติฐาน กลุ่มตัวอย่าง แบบแผนของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไข
2. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ
3. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนแบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไข การเรียนแบบร่วมมือ และการเรียนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1. ความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไข สูงกว่าก่อนการเรียน
2. ความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนแบบร่วมมือ สูงกว่าก่อนการเรียน
3. ความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนแบบปกติ สูงกว่าก่อนการเรียน

4. ความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลัง การเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาณเงื่อนไข การเรียนแบบร่วมมือ และการเรียนแบบปกติแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2547 ของ โรงเรียนบ้านสะบารัง อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 72 คน

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบทดสอบก่อนและทดสอบหลัง ที่กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมไม่มีการสุ่ม (Nonrandomized Control Group Pretest Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่ 1 การเรียนแบบร่วมมือเทคนิคแข่งขัน ระหว่างกลุ่มด้วยเกม (TGT) ควบคู่การใช้สัญญาณเงื่อนไข กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม มาตรฐานที่ 2.1 เรื่อง พลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย จำนวน 6 แผนการเรียน

2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มทดลองที่ 2 การเรียนแบบร่วมมือเทคนิคแข่งขันระหว่าง กลุ่มด้วยเกม (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม มาตรฐานที่ 2.1 เรื่อง พลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย จำนวน 6 แผนการเรียน

3. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มควบคุม การเรียนแบบปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม มาตรฐานที่ 2.1 เรื่อง พลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย จำนวน 6 แผนการเรียน

4. แบบวัดวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอความร่วมมือจากภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยการออกหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสะบารัง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและทดลองงานวิจัย

2. การเตรียมการทดลอง

2.1 เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาณเสียง แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และเตรียมแบบวัดวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ให้มีจำนวนเพียงพอกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ก่อนการทดลองให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มทำแบบวัดวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ

2.3 ในแต่ละห้องเรียนจัดแบ่งนักเรียนในกลุ่มทดลองออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนในวิชาสังคมศึกษาในภาคเรียนที่ผ่านมาของนักเรียนกลุ่มทดลองมาคำนวณหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 เป็นนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นักเรียนที่ได้คะแนนระหว่างตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ถึง 74 เป็นนักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 เป็นนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.4 เตรียมห้องทดลอง สภาพห้องเรียนที่ใช้ในการดำเนินการทดลองไม่มีเสียงรบกวน มีแสงสว่างเพียงพอ และอากาศถ่ายได้สะดวก จัดโต๊ะและเก้าอี้เพื่อใช้ในการทดลอง

2.5 การทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.5.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาณเสียง เทคนิคแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ใช้เวลาในการทดลองรวม 12 ชั่วโมง ทำการทดลอง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 6 สัปดาห์

2.5.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ใช้เวลาในการทดลองรวม 12 ชั่วโมง ทำการทดลองสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 6 สัปดาห์

2.5.3 กลุ่มควบคุมได้รับการเรียนแบบปกติ โดยใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง ทำการทดลอง สัปดาห์ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 6 สัปดาห์

2.6 เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้วให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้ง 3

กลุ่ม ทำแบบวัดความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบวัดความมีวินัยในตนเองก่อนเรียน

2.7 นำข้อมูลที่ได้ออกการทดลองมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความ กับวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่กำหนดไว้

1.2 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียน

1.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบของนักเรียน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง

2.2 เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนในกลุ่มที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาณเงื่อนไข และนักเรียนในกลุ่มที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือและนักเรียนในกลุ่มที่เรียนแบบปกติ โดยการทดสอบค่า t (t -test) แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

2.3 ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Test of Homogeneity of Variance) ของข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยใช้วิธีทดสอบของ ฮาร์ทเลย์ (Hartley' Test)

2.4 ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของแต่ละกลุ่มการทดลอง

2.5 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) โดยใช้คะแนนจากการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) เป็นตัวแปรร่วมในการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม

2.6 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของทูกีย์ (Tukey) เมื่อต้องการทราบว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. ความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไข สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. ความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนแบบร่วมมือ สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. ความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนแบบปกติ สูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไข การเรียนแบบร่วมมือ และการเรียนแบบปกติ หลังทดลอง พบว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่มทดลองมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณของค่าเฉลี่ยพบว่านักเรียนกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไขมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนกลุ่มการเรียนแบบปกติ และนักเรียนกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนกลุ่มการเรียนแบบปกติ ในขณะที่นักเรียนกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไข กับนักเรียนกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลของการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไขที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยอภิปรายผลตามลำดับสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า ความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไข สูงกว่าก่อนการเรียน ในการทดสอบเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไขก่อนและหลังการทดลองโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ

กลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples) พบว่านักเรียนกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ ควบคุมการใช้สัญญาเงื่อนไขมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือควบคุมการใช้สัญญาเงื่อนไขสามารถช่วยพัฒนาและส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศราวรุท วงศ์ทอง (2536 : 49) ศึกษาผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและการชี้แนะที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตระการพิชผล อำเภอตระการพิชผล จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มปรากฏว่าวินัยในห้องเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับ เปี่ยมสุข กลิ่นเกษร (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลหลังการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ดวงแข ธงขลา (2534 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลของการใช้แรงเสริมทางสังคมและการใช้สัญญาเงื่อนไข ที่มีต่อระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสงขลา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับแรงเสริมทางสังคมและนักเรียนที่ได้รับ การใช้สัญญาเงื่อนไขมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภายหลังจากใช้สัญญาเงื่อนไข สอดคล้องกับสุพัตรา ฤกษ์บ้าย (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือและการใช้สัญญาเงื่อนไขที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์สำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือควบคุมการใช้สัญญาเงื่อนไขมีความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น หลังจากการทดลองและสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สลาวิน (Slavin, 1990 : 409 - 422) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือหลาย ๆ ครั้งพบว่า จากการทดลอง 70 การทดลอง เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือทุกประเภท ทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาที่ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 1 สัปดาห์ขึ้นไป และทำการทดลอง โดยการเปรียบเทียบกับวิธีการสอนปกตินั้น ผลปรากฏว่า มีการทดลองถึง 41 การทดลองที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ จอห์นสัน และจอห์นสัน (D.W. Johnson and R. T. Johnson, 1990 : 55-59 อ้างถึงในสายฝน ศิริพันธ์, 2541 : 14) กล่าวว่า ลักษณะการเรียนแบบร่วมมือ

มือจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ เพราะว่าสิ่งที่นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่มจะทำให้ นักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองในวันข้างหน้า นักเรียนต้องรับผิดชอบในผลการเรียนของตนเอง และของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

การที่ผลปรากฏออกมาว่า นักเรียนกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือควบคุมการใช้สัญญาเงื่อนไข มีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อาจเป็นผลเนื่องมาจากนักเรียน ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแข่งขัน ระหว่างกลุ่มด้วยเกม (TGT) ทำให้เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีการทำงานร่วมกัน จนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ร่วมกันซึ่งเป็นการเรียนรู้ในลักษณะที่มุ่งให้เกิด ความร่วมมือและส่งเสริมทักษะทางสังคมและเ็นการพัฒนาทักษะการติดต่อสื่อสาร ทั้งนี้ช่วยให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการค้นพบด้วยตนเอง และเด็กนักเรียนก็จะสนุกสนานไปกับบทเรียน เพราะ ในการเล่นเกมน เด็กจะช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของทีม นอกจากนี้ยังส่งเสริมและฝึกการเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การช่วยเหลือ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และที่สำคัญฝึกทักษะทางสังคมให้เด็กในการ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยการทำงานกลุ่มร่วมกัน เป็นการช่วยให้นัก เรียนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เนื่องจากนักเรียนจะมี พัฒนาการทางสติปัญญาหรือความสามารถในการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน การที่เด็กที่มีความ สามารถต่ำกว่าได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือผู้ที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยให้เด็กที่มีความ สามารถต่ำเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อีกอย่างนักเรียนจะได้ไม่รู้สึกว่าการตอบคำถาม เพราะก่อนหน้าจะมีการชักซ้อมกัน เป็นการลดความตึงเครียดต่อบรรยากาศในการเรียนลงไปได้ บ้าง ส่วนการแข่งขันกันทำและพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบความสำเร็จเป็นการฝึก ให้นักเรียน รู้จักรับผิดชอบ รักความสามัคคี ความเสียสละซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาให้เด็กมีวินัย ในตนเอง ด้านความรับผิดชอบสูงขึ้น

ในการทำวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำการใช้สัญญาเงื่อนไข (Contingency Contracting) มาใช้ ซึ่งเป็น เทคนิคปรับพฤติกรรม โดยนักเรียนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเงื่อนไขในการปรับพฤติกรรม ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการกำหนดข้อตกลงอันจะส่งผลให้นักเรียนปฏิบัติตามมากกว่าที่ บังคับให้ทำ และจะสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนในกลุ่ม และระหว่างนักเรียนกับผู้วิจัย สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญามากกว่าปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเฉยๆ ฝึกให้นัก เรียนรู้จักพัฒนาตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อภาระทำของตนเอง จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึง ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือควบคุมการใช้สัญญาเงื่อนไข มีวินัยในตนเอง ด้าน ความรับผิดชอบสูงขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า ความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนแบบร่วมมือ สูงกว่าก่อนการเรียน ในการทดสอบเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลองโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples) พบว่านักเรียนกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบหลังทดลองสูงกว่าทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (TGT) เป็นวิธีการเรียนที่สามารถพัฒนาและส่งเสริมให้เด็กมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบให้แก่ นักเรียนได้ ซึ่ง สายฝน ศิริพันธ์ (2541 : 17) อ้างจาก บุญหา วัฒนะ, 2534 : 43 - 44) ได้กล่าวถึงการศึกษาที่ผู้เรียนทำงานกันเป็นกลุ่มจะก่อให้เกิดผลดีแก่นักเรียน หลายประการ นอกจากพัฒนาทางด้านการเรียนรู้แล้ว จะช่วยเพิ่มความรับผิดชอบและรู้จักควบคุมตนเอง ตลอดจนสามารถทำงานเป็นกลุ่มให้สำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อัคราพร เนียมมีศรี (2545 : 72) วิจัยเรื่อง ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยการ ใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับขวัญฤทัย แสนพันธ์ (2545 : 105) ที่ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยการ ใช้แบบฝึกสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเขียนกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือโดยการ ใช้แบบฝึกสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับ ไรอัน และวีเลอร์ (Ryan and Wheeler, 1977 : 295 - 299) ได้ทำการทดลองผลการเรียนแบบร่วมมือต่อความร่วมมือกัน โดยศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนเกรด 5 โดยให้เรียนวิชาสังคมศึกษาแบบร่วมมือกับแบบแข่งขันกันจำนวน 60 คน เป็นเวลา 18 วัน แล้วให้เล่นเกมล่าแมงน้ำ โดยมีกติกาการเล่นเช่นเดียวกัน ผู้เล่นสามารถเลือกเป็นผู้นำได้ ทั้งในลักษณะร่วมมือและแข่งขันการวิเคราะห์พฤติกรรมจากการควิดีโอเทป พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือกันมาก่อนยังมีพฤติกรรมการร่วมมือในการเล่นเกมน ในขณะที่กลุ่มที่เรียนแบบแข่งขันมีพฤติกรรมร่วมมือน้อยมาก สอดคล้องกับ ชาตชาย ม่วงปฐม (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือและระดับความสามารถทางคณิตศาสตร์ที่มีผลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือ แบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) และแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) แบบกลุ่มกำหนดความคาดหวังและกลุ่มที่เรียนด้วยการเรียนแบบปกติ และเปรียบเทียบเจตคติระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบต่าง ๆ ทั้ง 4 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนที่แตกต่างกันมีความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนคณิตศาสตร์ เมื่อทดสอบรายกลุ่มพบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) และแบบกลุ่มกำหนดความคาดหวังมีคะแนนที่สูงกว่ากลุ่มควบคุม และไม่พบความแตกต่างของคะแนนเจตคติในการเรียนคณิตศาสตร์ระหว่างกลุ่มของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ โชมิต จตุรัสวัฒนากุล (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการสอนเป็นกลุ่มช่วยเหลือเป็นรายบุคคลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีระดับความสามารถต่างกัน พบว่า นักเรียนทุกระดับความสามารถทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนเป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือเป็นรายบุคคลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเรียนแบบร่วมมือเทคนิคแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (TGT) มีโครงสร้างที่สำคัญคือ ครูกำหนดบทเรียน และจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอน จัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม การเรียนจะมีขั้นตอนที่สนุกสนาน เพราะจะมีจัดทีมมาแข่งขัน ตอบคำถามตามเนื้อหาบทเรียนที่เรียนกับกลุ่มอื่น ซึ่งครูจะเป็นผู้จัดทีมการแข่งขันให้เป็นทีมใหม่ ๆ ทีมละ 3 คน เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันนักเรียนบันทึกคะแนนของตนไว้และกลับไปประจำกลุ่มเดิมของตน (กลุ่ม 4 คน) นำคะแนนที่ตนไปแข่งขันมารวมกันและเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูสรุปเนื้อเรื่องจากบทเรียนและคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุด จะได้รับการบันทึกบนใบประกาศ จะเห็นได้ว่านักเรียนจะเกิดการคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์มากขึ้น เพราะเด็กสามารถเรียนรู้ และมีประสบการณ์ตรงได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ นักเรียนยังรู้สึกดีและไม่กดดันในการอภิปรายกันภายในกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาและหาข้อสรุปในงานที่ครูมอบหมาย ใน การเรียนยังส่งผลดีต่อทัศนคติมีความมั่นใจในตนเอง รับผิดชอบต่อตนเอง และมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ เข้าวิธีการติดต่อสื่อสาร มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนพัฒนาการทางสังคมที่ดีขึ้น และยังส่งผลต่อพัฒนาการทางอารมณ์ ทำให้เด็กรู้สึกดี และมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้นและรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม การเรียนก็จะสนุกสนาน และเด็กมีความสุขกับการเรียนร่วมกับสมาชิกคนอื่น ๆ นอกจากนี้ ในขณะที่ทำงานเป็นกลุ่มร่วมกัน นักเรียนจะมีการติดต่อสื่อสารฝึกการเป็นผู้นำ รู้จักการตัดสินใจ รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้เป็นการช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมให้แก่เด็ก และการให้คะแนน โดยให้คะแนนเฉลี่ยเป็นของกลุ่ม มาจากคะแนนที่นักเรียนแต่ละคน ไปแข่งขันกลับมาแล้วรวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม จะช่วยให้เด็กกระตือรือร้น ในการทำคะแนนให้แก่กลุ่มของตนเองและสมาชิกทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ทั้งของตนเอง และของกลุ่ม

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงว่าการเรียนแบบร่วมมือ สามารถส่งเสริมและพัฒนาเด็ก ให้มีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบสูงขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 3 ความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนด้วยการเรียนแบบปกติ สูงกว่าก่อนการเรียน ในการทดสอบเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลัง การทดลอง โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples) พบว่านักเรียนกลุ่มการเรียนแบบปกติ มีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบหลังทดลอง สูงกว่าทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุรีย์ กำเมือง (2545 : 71) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน หลัง เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสอดคล้องกับ อัจฉราพร เนียมมีศรี (2545 : 72) วิจัยเรื่อง ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสอดคล้องกับ อารมณีย์ สีสว่าง (2546 : 76) ได้ศึกษาผลของการ เรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบปกติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เป็นเพราะการเรียนแบบปกติจะมีการจัดกิจกรรมตามแนวทาง หลักสูตรใหม่ โดย ผู้วิจัยได้จัดลำดับเนื้อหา และลักษณะเนื้อหาให้นักเรียนได้เรียนรู้จากง่ายไปหายาก มีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน และที่สำคัญผู้วิจัยใช้เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตใน สังคม ซึ่งมีการสอดแทรกแนวคิด แทรกคุณธรรม จริยธรรมที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ล้วนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบสูงขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 4 กล่าวว่ ความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาณเงื่อนไข การเรียนแบบ ร่วมมือ และการเรียนแบบปกติแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of

Covariance) พบว่านักเรียนกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไข นักเรียนกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ และนักเรียนกลุ่มการเรียนรู้แบบปกติ มีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานตั้งไว้ หลังจากพบว่าวิธีการเรียนทั้ง 3 วิธี ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณพบว่า นักเรียนกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไข และกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ การเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไขและการเรียนแบบร่วมมือต่างเป็นวิธีที่ทำให้วินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนทำงานกันเป็นกลุ่ม ภายในกลุ่มมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยกันแก้ปัญหา ช่วยให้กำลังใจซึ่งกันและกัน นักเรียนทุกคนจะรับผิดชอบการทำงาน เพื่อที่จะทำงานให้สำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย

นักเรียนกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไข และนักเรียนกลุ่มการเรียนรู้แบบปกติมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันกล่าวคือนักเรียนกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไขมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนกลุ่มการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของดวงแข ณ สงขลา (2534 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลของการใช้แรงเสริมทางสังคมและการใช้สัญญาเงื่อนไข ที่มีต่อระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสงขลา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับแรงเสริมทางสังคมและนักเรียนที่ได้รับ การใช้สัญญาเงื่อนไขมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภายหลังจากใช้สัญญาเงื่อนไข สอดคล้องกับผลการวิจัยของศราวุธ วงศ์ทอง (2536 : บทคัดย่อ) เปรียบเทียบผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและการชี้แนะที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตระการพิรุณ อําเภอตระการพิรุณ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีวินัยในห้องเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจาก ได้รับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

การเรียนแบบร่วมมือเป็นเทคนิคการเรียนอย่างหนึ่งที่สอดคล้องกับการเสริมสร้างวินัยในตนเองให้เกิดความรับผิดชอบต่อการเรียนแบบร่วมมืออย่างเดียวเชื่อว่าจะแก้ปัญหาได้ทั้งหมด บางครั้งต้องใช้หลักจิตวิทยาและเทคนิคปรับพฤติกรรมมาร่วมด้วยจึงจะได้ผลดีมากยิ่งขึ้น สัญญาเงื่อนไขเป็นเทคนิคหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากสัญญาเงื่อนไขเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบต่อการทำงานของตนเอง นอกจากนี้นักเรียนยังได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียน ทำให้ความรู้สึกถูกบังคับน้อยลงและยินยอมที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้การทดลองได้ผลดียิ่งขึ้น และผลที่ได้รับจากสัญญาเงื่อนไข จะไม่เป็นสิ่งที่นักเรียนไม่พอใจมากนัก เนื่องจากนัก

เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดสัญญา สามารถต่อรองและเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมได้และยังเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง เพราะผลที่เกิดจากการแสดงพฤติกรรมจะให้นักเรียนประเมินตนเองได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการฝึกความรับผิดชอบ คือการเริ่มฝึกความรับผิดชอบตั้งแต่เด็ก ๆ เมื่อโตขึ้นเด็กจะค่อย ๆ เรียนรู้ความรับผิดชอบหรือการทำเพื่อหมู่คณะ และประเทศชาติต่อไป เด็กทุกคนควรมีโอกาสฝึกให้มีความรับผิดชอบและการฝึกให้มีความรับผิดชอบนี้ ควรให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคลจึงจะส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบยิ่งขึ้น

นักเรียนกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือ และนักเรียนกลุ่มการเรียนแบบปกติมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบแตกต่างกัน กล่าวคือนักเรียนกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนกลุ่มการเรียนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาพร รัตนน้อย (2546 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับกิ่งดาว กลิ่นจันทร์ (2536 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมที่มีต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ภายหลังจากทดลอง นักเรียนในกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมจะมีความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทย สูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่เรียนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเรียนแบบร่วมมือมีการให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยสมาชิกผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำและแบ่งความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน การเรียนแบบร่วมมือจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เมื่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีการแก้ปัญหา เสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียน มีทักษะทางสังคม และมีการกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ เบนดูรา (Bandura) ได้กล่าวไว้ว่า คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเอง จะเกิดขึ้นได้เมื่อ บุคคลนั้นรู้จักควบคุมอารมณ์ตนเอง มีความคาดหวังความสามารถของตน และมีการตั้งเป้าหมายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ส่วนการเรียนแบบปกติแม้จะมีการแบ่งงานทำกันเป็นกลุ่มบ้าง แต่สมาชิกทุกคนจะรับผิดชอบเฉพาะ

งานของตนเอง การทำกิจกรรมขาดทักษะทางสังคม และในการทำงานหัวหน้ากลุ่มจะเป็นผู้ผูกขาดการทำงานเพียงคนเดียว จึงทำให้นักเรียนขาดการพัฒนาด้านความรับผิดชอบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูควรนำแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไขและการเรียนแบบร่วมมือไปปรับใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวินัยในตนเองแก่นักเรียน โดยเฉพาะความรับผิดชอบ

1.2 ครูควรเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างบรรยากาศในการเรียน โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรต่อกัน ทำให้นักเรียนยอมรับซึ่งกันและกัน จะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนจะได้พัฒนาศักยภาพ และมองเห็นคุณค่าของตนเองว่ามีความสำคัญ พร้อมกับสนุกสนานในการเรียน และที่สำคัญนักเรียนจะได้สร้างและพัฒนาให้ตนเองมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ มากขึ้น

1.3 ครูควรคำนึงถึงข้อปฏิบัติและกติกาในการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม(TGT) โดยจะต้องจัดทีมให้นักเรียนที่มีความสามารถเท่าเทียมกันมาแข่งขันในกลุ่มเดียวกัน เพื่อจะได้ฝึกให้นักเรียนยอมรับผลการแข่งขัน ยอมรับความสามารถของนักเรียนเองและจะได้นำไปใช้ในการเรียนรู้ด้านอื่นต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไขที่มีต่อวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบต่อ นักเรียนในระดับชั้นอื่น โดยเลือกให้เหมาะสมกับ ระดับชั้นและวัยของนักเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือควบคู่การใช้สัญญาเงื่อนไข กับตัวแปรอื่น เช่น ความวิตกกังวล ความภาคภูมิใจในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.3 ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งต่อไปควร ทำการสุ่มอย่างง่ายก่อนทำการทดลองเพื่อจะได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเท่าเทียมกัน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน